

„EDINOST“

izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri pop. — Naročnina znaša: za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K in za en mesec 2 K. — Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se upravištvo ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamične številke po 6 stot. (3 nvč.); izven Trsta pa po 8 st.

Telefon številka 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd., se računajo po pogodbi. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nepravilni dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi e ne vračajo. Naročnino, reklamacije in oglaš sprejema upravištvo v ulici Molin piccolo št. 3. II. nadstr. Naročnino in oglaš je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna, ulica Carintia št. 12.

Dogodki v Ricmanjih.

Interpelacija poslanca Plantana in tovarišev na gosp. ministrskega predsednika dr. pl. Koerberja kakor voditelja ministrstva notranjih stvari in na gosp. naučnega ministra glede postopanja c. kr. okr. glavarstva v Kopru in c. k. namestništva v Trstu v stvari prestopa okraja Ricmanje pri Trstu iz rimsko-katoliške cerkve v grško-katoliško cerkev.

(Da'je.)

Dne 7. decembra 1900. je prišel c. kr. okrajni glavar Schaff-nhauser iz Kopra v Ricmanje ter podal pred zbranimi prebivalci nastop izjavo glede izstopa iz rimsko-katoliške cerkve. Ker se je zahtevala od njega pisarna informacija, je rekel, da mu je to c. kr. namestništvo strogo prepovedalo.

Med drugim je takrat izjavil okrajni glavar:

a) C. kr. vlada ne more valed državnega osnovnega zakona od leta 1867. prebivalcem v Ricmanjih in Logu zabraniti prestop v grško-katoliško cerkev, smatra pa Ricmanjce dotlej za brezverce (!), dokler se niso na podlagi državnih osnovnih zakonov od dne 21. decembra 1867. osebno predstavili svojemu novemu duhovniku grško-katoliškega veroizpovedanja;

b) prebivalci Ricmanjev in Loga izgube vse pravice do cerkve sv. Jožefa v Ricmanjih in do one sv. Uršule v Logu, kakor tudi do cerkvenega in nadarbinskega premoženja, posebno do župnišča;

c) valed tega si bodo morali Ricmanjci in Ložani zidati drugo cerkev, novo župnišče in tudi grško-katoliškega župnika si bodo morali popolnoma sami plačevati, ker je verski zaklad pasiven ter ne more ničesar prišpevati.

Vse to se je naznanilo škofijskemu ordinarijatu v Trstu in isti je z noto od dne 8. oktobra 1900. št. 2638 naznanil, da je že dne 3. oktobra 1900. zahteval na c. kr. vladi, naj hitro izvrši izločitev in ustanovitev nove župnije v Ricmanjih in naj ugodni upravljenim prošnjam prebivalstva ter mu olajša nezacena bremena, ki jih je moralo dosežaj nositi.

Pa tudi sedaj še se c. kr. namestništvu ni zdelo vredno, da bi ugodilo prošnji škofijskega ordinarijata; nasprotno, vse se je poskušilo, da bi se zavlekla principijelna razsodba ministrstva za bogočastje in cerkveno dovoljena izločitev občine Ricmanje iz župnije Dolina.

Dne 12. januarja 1901. je bila občin ska seja v Dolini, v kateri je omenjeni okrajni glavar posredoval ter hotel na vsak način kraj Boršt dodeliti novi župniji Ricmanje, dasi sta Boršt in Ricmanje proti temu protestirala.

To je bilo že novo sredstvo, da bi se zadeva še bolj zaprela in zavlekla.

PODLISTEK.

Na rojstni zemlji.

Spisal Ksaver-Sándor-Gjaleki; prevel M. C. XV.

— Pa menite-li zaresno, da je to tako strašno? Ni-li to kaka bolezen — ki je že bila — pa le v novi formi? Ti današnji učenjaki dajejo vsemu nova imena — posegel mu je Blinjevič v besedo.

— Ali ne — strašna stvar je to — je začel Mikulaš ter nadaljeval v živahnih barvah opisovati grozo filoksera. Starec Blinjevič je srce skoro hitreje bilo od strahu, ko je čul te strahote. Saj je imel do trideset juter prekrasnih vinogradov, katere je, če tudi ne po novi metodi, držal v lepem redu. In ljubil jih je z očetovsko ljubeznijo, navdušenjem, mučeniškim s strastjo poljedelca. Z druge strani pa se je v njem oglašal človek, ki računa in ki je imel takoj pred očmi vso škodo na imetju, ako bi mu ta nesreča uničila vinograde. Nič ni — nič danda nes z gospodarstvom! — je nadaljeval Mikulaš svojim debelim, skoro toletim glasom,

Viada ni nikoli resno mislila na ustanovitev nove župnije v Ricmanjih, sicer bi ne bila uradno ustavila kapelani in župnika v Dolini tudi bice in denarnih plač, ki sta jih poprej tudi od Ricmanjcev dobivala.

Grško-katoliški škof Drohobeev je na stavil v Ricmanjih duhovnika v osebi dr. Lovra Požarja in je ta fungiral do novejšega časa.

Sedaj pa se je zdelo potrebno škofu tržškemu in tudi omenjenemu okrajnemu glavarju, ki hoče biti bolj papeški, nego papež sam, da je streljal na Ricmanjce in Ložane z najnevarnejšimi strelivi, brez ozira na pravico in zakon, ne premislivši, da bi končno tudi temu nenavadno potrpežljivemu ljudstvu moglo potrpljenje miniti in da bi moglo poseči po pravični samoohranbi ter braniti svojo posest in svoje cerkve in kapelanije ter postaviti zoper nasilje tudi svoje nasilje.

Dovoljujemo si v ta namen navesti sledeča nezasiščana dejstva, ki so jih prinesli tudi vsi dnevniki, ae da bi se bila demen tirala:

Ne da bi se po predpisanih inštančnih potih rešilo vprašanje o lastninski pravici glede cerkve in kapelanije v Ricmanjih, se je Ricmanjem siloma vzela od njih samih zgrajena in vzdrževana cerkev in kapelanija, dušni pastir grško-katoliškega veroizpovedanja se je na surov način deložiral, in cerkev se je zaprla in zapečatila in ubogo ljudstvo se je privedlo na kraj obupanja.

(Pride še.)

Politični pregled.

V Trstu, 24 februarja 1903.

Gospodu d. ru Koerberju v album.

Gosp. dr. Koerber je konstatiral ekzistenco bede v Dalmaciji. Menil je, da je tako najizdatnejše zavrnil tiste jugoslovanske poslance, ki menijo v svoji grešni demišljivosti, da so poklicani v to, da tudi oni povedo svojo misel o politiki naše morarhije na Balkanu. Kdor ima doma bedo, naj ne govori o tem, kar se godi v sosedovi hiši! V tej smeri se je gibala argumentacija g. d. ru Koerberja, ki sodelimo pa, da ista ne velja vsikdar niti v zasebnem življenju. Ako se pri sosedu kaj godi, kar bi moglo postati nevarno moji hiši, mi je dolžnost paziti na dogedke pri sosedu v toliko, kolikor je potrebno, da branim svoje! Koliko več velja to za javno politično življenje, za dogodke, ki so v zvezi z blaginjo milijonov ljudi! Pa ne le, da so na primer naši poslanci, moralno, po principu samoohrane opravičeni v to, da obračajo vso pozornost svojo dogodkom na Balkanu, ampak so tu pozitivna ustavna določila, ki jim da-

opazuje z očmi Blinjeviča. — Ono, kar govore o ameriški trti — so le muhe in govoričenja! Kdo more to? Za to trela silnega kapitala pri količkah velikem vinogradu. A kdo ima pri nas takega kapitala. Pa dopustimo, da bi to tudi bilo, nastaja drugo vprašanje, da-li je vredno vlagati velik kapital? Prosim Vas ob naših razmerah naših komunikacijah kako naj vzdržujemo mi konkurenco z bolj naprednimi deželami?

Nikdo ni prigovarjal Mikulašu. On je imel našin veščega odvetnika in umnega človeka, s katerim je dosejal, da je redkokdo mogel pobijati njegove trditve. Stari Blinjevič mu je celo pritrjeval s kimanjem glave. Poznal je najbolje silno težko stanje gospodarjev. Vsako leto je imel sto skrbi, da je letino spravil v denar. Kolikokrat je moral prodati najkrajše žito za kakoršnosibod ceno. Najmočnejim in najbolje rejnim volom je včasih težko našel kupca. A denarja treba. Daj, plačaj teške, mojstre, a največ in najhujše — daj, plačaj davke! Tam ne čakajo. Bilo je časov, ko je starec proklinjal usodo, ko ga je zvezala z zemljo in je sam veroval, da bi za kolikor si bdi prodal imetje, samo

jejo to pravico! Ta pravica izhaja iz duha ustavnega življenja samega. Ista daje ravno vsebino ustavnemu življenju, daje itemu fundament, ker princip tega življenja je ravno ta: da ljudstvo potom svojih zaupnikov izraža svoje mnenje o vsem, ki je v zvezi z javnimi koristmi. Mari pa dogodki na Balkanu niso stvar, ki ne le morejo, ampak bodo (to je absolutna gotovost) odločilno delovali na politično in ekonomsko bodočnost monarhije?!

Ali je pa morda kje zapisano v ustavnih določilih, da ravnokar označena pravica ne velja za pokrajino, v kateri je navstala beda! Za Boga: potem bi pa bil ves konstitucionalni princip le privilegij onih, ki — niso ubogi! Ne, ne ekscelenca, ustava nič ne razlikuje, ali poslanec prihaja iz dežele ki je bogata, ali pa iz dežele v kateri je slučajno beda! Ne, ne razlikuje. Poslanec ima svoje pravice — konstituciji, katerih mu ne sme kratiti tudi nobena ekscelenca — ministerski predsednik! In tudi, ako se ta ministerski predsednik slučajno piše za d. ru Koerberja — sine smearogiriti pravice za odrekanje nedvomnih ustavnih pravie!

V pogledu bede v Dalmaciji pa naj si zapomni ekscelenca Koerber besede v »Crveni Hrvatski«:

»... Dalmacija je preveč zapuščena. To je poljedelska in pomorska pokrajina, a kaj je država storila do sedaj v njej za poljedelstvo in pomorstvo? Kaj je država storila, da v tem letu bede nudi narodu sredstev, s katerimi bi si isti nekoliko opomogel? Mislilo se je, da na velikih delih v Trstu tudi nekoliko naših pride do zaslužka, ali ta nada se jim je izjalovila. Povsodi po svetu so vlade prve, ki si prizadevajo in poizvedujejo, kje bi bilo dela za njihove ljudi, pak jih napotjajo in jim svetujejo, kam in kako naj gredo. A kaj se godi pri nas? Če je bila zadarka vlada preko dunajske obveščena od katerega naših konzulov, da je kje dela, pa že piše vladna »Smotra«, kje da — ni dela!

A posledice vinske klavzule za produkcijo vina? Pa olje? Pa uvažanje sadja in vrtnih pridelkov iz Italije? Od vsega tega bi mogla imeti Dalmacija prihodke! A na tem, da jih nima, zahvaliti se ima onim na Dunaju! Koliko več bi morala vlada skrbeti za izvažanje naših zemljedelskih proizvodov, n. pr. v Ameriko! Ali, mej tem, ko si druge države največ prizadevajo za trgovino in obrt, si Avstrija prizadeva najmanj, ker radi svoje nemške politike troši čas z jezikovnimi vprašanji, ki se ne rešijo nikdar, dokler se Slovanom ne prizna pravica.

Ali umeje sedaj g. Koerber, kdo je da se reši teh dnevnih skrbi, draginje, jeze in praznega truda. Seveda — ako bi si predstavljaj sebe v drugačnih okolišnih — gotovo ne bi mogel domisliti. Kar hitreje mu je začelo biti sree, ko si je pred dušo stavljaj življenje v mestnem stnovanju — ali tudi kje drugje, samo ne v Lipnjaku — in bilo mu je srce v grozi. Ni bilo to le iz sentimentalnosti, ampak je bilo tako, kakor da je to posestvo zrastle z njegovo dušo. On si niti predstavljati ni mogel brez njega. Ni bil ohol, vendar je mnogo držal do tega, da je do štirinosemdesetega leta vladal posestvo in imel svoje podanike, ter se je tudi sedaj ponašal, da stoji na sveji grudi, pod svojo streho in da se od svoje njive hrani. Do plemstva in do svoje krvi ni toliko držal, kolikor do svojega posestva, podedovanega od očeta, deda. On je celo preziral tisto plemenitstvo, ki je bilo brez imetja in se je ponašalo le s svojim plemenitskim listom. Njemu je bilo glavao njegovo »gospodsko posestvo« in njegovi kmetje, s katerimi je bil strog, ali jih je ljubil.

(Pride še.)

glavni krivce na tem, da je Dalmacija, ki bi mogla biti med najbogatejšimi deželami, danes bedna, zakaj da v njej, ki je vendar poljedelska in obmorska, množica poljedelcev in pomorščakov kričijo: dajte nam kruha!!

Italija in balkansko vprašanje. V včerajšnji seji italijanske poslanske zbornice odgovarjal je začasni minister za vnane stvari, Morin, na več interpelacij, tičočih se balkanskega vprašanja. Iz ministrovega odgovora je važno to, da je isti priznal, da je vseh nemirov v Macedoniji kriva turška uprava, oziroma postopanje posameznih valjev. Minister je nadalje izjavil, da je laška vlada z največjim zadoščenjem vsprejela vest o korakih Avstro-ogerske in Rusije v to, da se v Macedoniji vspostavi red. Toliko italijanski kolikor tudi drugim velesilam da se je predložil načrt reforma za Macedonijo in da je laška vlada izrekla svoje popolno zadovoljstvo s temi predlogi. Minister je izjavil nado da se soglasnemu postopanju evropskih velesil posreči napraviti red in pomiriti ustaše. Ako se pa to ne posreči in ako se bodo morale na Balkanu izvršiti važne spremembe, zadržil je minister, da bo Italija vedno stala na svojem mestu.

Francozkemu ministerstvu Combes so menda dnevi šteti. Tako brzojavljajo iz Pariza njega najbolji prijatelji: dunajski »Neue Freie Presse«. Kakor vzrok temu se navaja zakon o kuharju žganja, oziroma silni odpor v vinorodnih krajih proti temu zakonu. Ali kakor pravi »N. F. P.«: ker si ljudje hočejo ohraniti privilegij za sleparstva na davku.

No, to utegne biti res neposredni povod padcu ministerstva Combes. Ali smrtno kal si je vcepilo to ministerstvo s svojo cerkveno politiko. Preveč se je držalo ker je menilo, da se sme igrati tudi z religioznimi čutili francoskega naroda. Combes se je drznil v boju proti katoliški cerkvi blizu tja, od koder se je mogel le edini Bismarck umakniti brez škode za svojo pozicijo. G. Combes pa ni Bismarck in zato — pada.

Tržaško vesti.

† **Rok Drofenik.** V Ljubljani je umrl v deželni bolnici g. Rok Drofenik. Pokojnik je bil znan v Trstu iz časov, ko je bil tu eden voditeljev socialne demokracije. Pozneje je bil prišel v navskrižje se svojimi somišljeniki in je formalno izstopil iz stranke, da-si je po prepričanju — kakor je zatrjeval vedno — ostal socialen demokrat. Ko je n. pr. za nekoliko časa vstopil v naše uredništvo, je izpovedal lojalno in odkrito, da ne more biti naš somišljenik, a njegova ljubezen do redbine, ki potrebuje kruha, da ga je silila v to, da je zaprosil za to službo.

Naši in pokojnikovi politični nazori so šli daleč navskriž. Zato je tudi o vstopu lojalno zaprosil, naj mu odmerimo takovo nalogo, da bo mogel biti koristen listu, ne da bi o tem trpeli njegovi nazori. Tako smo tudi uredili. In napisati moramo pokojniku spričevalo, da je bilo njegovo vedenje ves čas lojalno in korektno. Ostal je odkrit in v ustmenih pogovorih skoro zagrižen branitelj svojih nazorov; na drugi strani pa je bil zopet nepremično lojalec v zmislu dane besede: bil je mož beseda!

Še eno priznanje moramo izreči pokojniku: ljubil je svoj materini jezik iskreno in je vsikdar z veseljem govoril o vsakem kulturnem napredku Slovencev.

Naj počiva v miru!

Važni razsodbi upravnega sodišča v stvari domovinske pravice. V Meranu živi že več nego deset let Pavla Horak, ki je udova dve leti sem. Po smrti moža je zaprosila udova za vsprejem v mestno občino meransko. Mestna občina je odklonila prošnjo z motivacijo, da doba, določena za pridol-

bitev domovinske pravice udovam, začenja se le z dnem, ko so postale udove. — Ministerstvo je ugodilo rekurzu Pavle Horakove in je odločilo, da je mestna občina dolžna podeliti prosilke domovinske pravice. Proti temu odloku ministerstva se je občina pritožila na upravno sodišče. V svoji pritožbi je občina zastopala stališče, da poročena žena si ne more samostojno priposestovati domovinske pravice, ker da ne biva izlastne volje v dotični občini. Zastopnik ministerstva za notranje stvari je na razpravi povdarjal, da je ministerstvu v ravnilo judikatura upravnega sodišča ter je izvajal, da tudi pri vdovah začenja doba pripovedovanja domovinske pravice s časom, odkar bivajo v dotični občini. Upravno sodišče se je pridružil nazoru ministerstva in je zavrnilo pritožbo mestne občine.

Na poznejši razpravi se je isti senat upravnega sodišča zopet bavil z vprašanjem domovinske pravice. Šlo je za vprašanje, radi katerega smo ravno mi tržaški Slovenci dan na dan v borbi z našim magistratom. Za vprašanje namreč, da li se radi dobljene začasne podpore sme odrediti domovinska pravica v zvezi desetletnemu bivanju? Mestna občina v Solnogradu je namreč neki Terežiji Brummlauer odrekla domovinsko pravico, ker je prosila od svoje prejšnje občine enkratno podporo 60 K. Ministerstvo je odločilo, da je tako odrekanje domovinske pravice nezakonito. Mestna občina solnograška se je pritožila na upravno sodišče. Na razpravi, ki se je vršila vsled te pritožbe, je zastopnik ministerstva izvajal, da začasne, posebno pa še enkratne podpore ni smeti smatrati kakor oskrbo za uboge, ki ovira vnaprejem v občinski zvezi. **Upravno sodišče se je pridružil temu nazoru ministerstva** in je zavrnilo pritožbo mestne občine v Solnogradu.

Navedeni razsodbi upravnega sodišča beležimo z velikim zadoščenjem, ker pomenjati zmago zakona in pravičnosti. Ti razsodbi sti kar izpodmaknili tla nasilnemu tolmačenju, oziroma preziranjju zakona o domovinski pravici od strani našega magistrata. K stvari se povrnemo.

Ne pozabite priti na pogreb. Nocoj točno ob 12. uri bo v dvorani Mally, v ul. Torrente šte. 16 ga bodo pokopavali našega Pusta! Začetek plesa, ki ga priredi naše »Kolo« bo ob 9 uri zvečer. Blagajna se odpre ob 8 uri. Častilec Terpsihore (beginje plesa) naj ne zamude te lepe in za letošnji pust zadnje prilike. Ne bo jim žal, kajti, pregovor pravi, da je več vredna ura veselja, nego sto let žalosti!

Torej na svadenje nocoj!
Porod v kočiji. Včeraj popoldne se je pred mestno bolnišnico ustavila kočija nekega izvozečka, v kateri je bila neka žena, ki je medpotoma porodila krepkega otroka. Vsprejeli so jo v oddelek za porodnice.

Ubojstvo Avstrijca v Carigradu. Včeraj zjutraj dospel iz Carigrada v naše mesto Lloydov parnik »Stiria«, na katerem se je pripeljal 20-letni Rupolf Mareček iz Kraljevega grada na Češkem, kateri je v Carigradu o nekem sporu ubil svojega nasprotnika Josipa Urbana, tudi iz Češke. Marečka so odvedli v zapor v ulici Tigor.

Vremenski vestnik. Včeraj toplomet ob 7. zjutraj 3.0, ob 2. uri popoldne 11.0 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 776.2. — Danes plima ob 7.7 predp. in ob 8.12 pop.; oseka ob 1.20 popoldne in ob 1.29 popoldne.

Vesti iz Kranjske.

* **Samomor čudaka.** — Kdor je pred mnogimi leti bival v Ljubljani in je izlasti zahajal v nekdanjo čitalnično restavracijo, je poznal bolj nizkega čokastega moža z rdečo brado in — čudnimi, ekstremnimi nazori. Bil je to krojaški mojster Fran Železnikar. Često je tako zasramoval — vse, da so gosti kar bežali od mize. Sledajče je bil res obtožen radi anarhizma in so ga porotniki v Celovcu spoznali krivim in je moral revež osem let prebiti v ječi. Takih narzov se je bil navzel v Parizu kamor je

bil prišel kakor krojaški pomočnik. Povrnivši se iz ječe v Ljubljano, je zopet začel svojo krojaško obrt in si je prizadeval, da bi prišel do veljave v socialistiških vrstah. A videlo se mu je, da ni normalen.

Včeraj predpoludne je siromak sam napravil konec svojemu precej nemirnemu življenju. Obesil se je v svoji prodajalnici. Že leznikar je dosegel dobo 60 let.

* **Pustna slička.** (Resnična.) Bilo je v neki vasi na Kranjskem ob času občinskih volitev. Volilni boj je trajal že par mesecev. »Liberalna« stranka je noč in dan urila svoje sobojevnike v volilnem orožju. Istotako je delala »klerikalna« stranka. Litri in golaši so igrali važno ulogo! Po dolgem napornem delovanju je prišel dan odločilnega boja, dan, ki je imel odločiti: v kateri tabor se nagne sreča!

Na vse zgodaj že je pela »liberalna« trobenta in na volišče je moral sleherni »liberalni« sobojevnik, kar je tudi vsak »liberalni« rade volje storil, da tudi on pomore rešiti občino klerikalnega terorizma! »Klerikalci«, s svojim voditeljem-dekanom na čelu, niso nič zaostajali za »liberalno« armado. Vrhni poveljnik njih je pazil s sokolovim očesom na slehernega svojega volileca.

Na vse zgodaj je ta vrhovni poveljnik na čelu večje čete primarširal na kraj krvavega boja z glasovi. Na licu mesta je že našel cel roj volilcev, razdeljenih (kakor rečeno) v dva tabora.

Ker pa vrhovni poveljnik (prišedši iz drugega kraja) ni na tanko poznal položaja, je šel tja, kjer je stal gospod domači župnik, katerega je povprašal za mnenje o končni zmagi.

Ta poslednji, stojé med tropo kmetov-volilcev, je odgovoril, da on upa v zmago, sicer pa da je vse v božjih rokah.

Kmalu na to je prišla vrsta na gosp. župnika, da je moral oddati svoj glas. Stopil je pred volilno komisijo in (ker se tam voli ustmeno) je imenoval vrsto mož — samih — »liberalcev«!

Vrhni poveljnik se je stresel od groze. Težko je pričakoval, da se domači župnik vrne iz volilne dvorane ter položi račun o svojem postopanju!

Izvršivši svojo dolžnost se je g. župnik takoj oddaljil iz volilnega lokala. Na vratih je stopil predenj vrhni poveljnik, ki ga je žarečimi očmi premeril in vprašal, zakaj da je volil liberalce? Gospod župnik je odgovoril:

»Storil sem svojo državljansko dolžnost, in to tako, kakor mi je zapovedovala vest. Moji »liberalci« zahajajo redno v cerkev in so sploh pošteni ljudi od nog do glave, dočim je med kandidati »klerikalne« stranke tseih, ki se izogibljejo cerkvi in sploh verskim dolžnostim!«

Da-li se je v tej vasi — bilo je nekje v vipavskem okraju — res bil boj za »liberalno« in »klerikalno« — načelo? Da nisem nadel tej vesti naslova »pustna slička«, težko bi se premagal, da ne bi pisal žgoče satire o razmerah na Kranjskem. Kajti slučaj je res značilen in priča, kako so kriteriji, po katerih se na Kranjskem ljudje razdeljajo v »liberalce« in »klerikalce«.

Ljudje, ki žive prav po — recimo — klerikalno, so čisto zapisani v knjigo liberalcev, a ljudje, ki žive prav salamensko — liberalno, so zopet zapisani v »črno« knjigo »klerikalcev« ...!

Toda ne, nočem razvijati dalje resnih misli na dan — pusta!

* **Na Uneu pri Rakeku** na Kranjskem bo dne 2. avgusta, to je, v ponedeljek **velik semenj za živino.**

Ker se — kakor se nam poroča in kakor nam je tudi znano — v teh krajih reči jako lepa živina, svetujemo našim kupecem, naj gredo na tasemenj, kjer utegnejo biti dobro postreženi z lepo živino po jako ugodnih cenah.

Razne vesti.

Nov škandal na dvoru. Nemško cesarstvo je zopet bogateje za en škandal, podoban saksonskega. Udovala velika vojvodinja v Schwerinu, Anastazija, mati vladajočega vojvode, je že znana zbog svojega razkošnega

življenja. Sedaj pa se govori, da ima velika vojvodinja zopet postati mati, čeprav nima moža.

Dar našega cesarja ruskemu carju. Naš cesar je dal zaprositi grofa Ivana Draško-viča, naj mu ta poslednji v svojih gozdih nalovi štiri ajst plemenitih jelenov, katere hoče cesar pokloniti v dar ruskemu carju. Ta zanimivi lov se je vršil dne 14. t. m. v grofovih gozdih pri Pečuhu na Ogrskem in so vjeli 42 takih živalij, iz mej katerih so izbrali 14 najkrajšjih jelenov. Ti so že dospeli na Dunaj.

Štiri milijone v dobrodelne namene je zapustil v Budimpešti umrli zidarski podjetnik Weehselmann. 2.400.000 K je določenih penzijskemu fondu za učitelje in učiteljice in sicer polovica za kriščane, polovica za Žide. Ali pridodan je pogo, ako imajo dotičniki 25 let aktivne službe in ako se niso udeleževali ne antisemitskega in ne socialistiškega gibanja. 1.400.000 K je določenih za zavod za slepe.

Soproga pokojnikova je dobila 1.400.000 K, ostalo premoženje — izvzemši nekaj drugih legatov, razdeli med 15 unukov in unukinj. Ali tudi za te je stavljen pogoj: ako niso brez otrok! To se bodo kesali tisti, ki se niso ženili, ali pa ... po. kdo bi govoril take neprijetne stvari?!

Družbi sv. Cirila in Metodija so od 5. do 16. februarja poslali prispevke p. n. gospoda in društva: Upravištvo »Sl. Nar.« 287.42 K, uredništvo »Slovenec« 68.40 K, upravištvo »Domovine« 541 K, šol. voditelj M. Kenda v Volčah zbirko 20.60 K, Fr. Matijašič v Gradcu za »Orm. spom.« 2 K, društvo »Edinost« v Vojniku polovico dohodkov pri mladinski slavnosti 25 K, Fr. Schneider v Cezanjevcih pri Ljutomeru zbirko 7.42 K, Čitalniški pevski zbor v Kranju neko darilo 20 K, Mohorjani v Mengšu 20 K, kapl. Fr. Sebreiner v Dobru pri Celju ob godovanju nabral 50 K, tovarnar Iv. Jebračin od kave 200 K, posojilnica v Mokronogu 10 K, nasprotniki domačesa prepira v X 20 K, svatje pri poroki Al. Bončine v Gor. Tribuš 6 K, narodna družba pri g. Jugu v Podčetrtku ob Sotli 12 K; posojilnica v Ormožu 10 K, posojilnica v Biljah 10 K, dr. Geiger v Ljubljani za »Orm. spom.« 10 K (po »Sl. N.«); podružnice, ženska v Novem mestu 171.40 K, ženska v Sežani 230 K, izvenakademski v Gradcu 84.02 K. — Za tri knjige, in sicer: Iv. Vrhovnik: Listi nabožno-slovstveni, J. Bile; Tarbula in L. Perjakova: Smrt pravičnega katerih čisto izkupilo je namenjeno naši družbi je dosedaj 232 odjemnikov poslalo 815.06 K. Mnogi pošiljatelji so vplačali višje svote, nego je tem knjigam založna cena. — Žal, da radi pičlega prostora vseh imen ne moremo objaviti.

Blagajništvo
dr. sv. Cirila in Metodija.

Brzjavna poročila.

Nemški prestolonaslednik pri nadvojvodinji Izabeli.

POTSDAM, 23. (B.) Prestolonaslednik Viljem je dospel danes semkaj in obiskal nadvojvodinjo Izabelo v mestnem gradu. Bil je v avstrijski uniformi.

Smrt bivšega ministra.

KODANJ, 22. (B.) Prejšnji vojni minister, general pl. Tuxen, je danes po noči umrl.

Imenovanje predsednika kasacijskega dvora v Belgradu.

BELGRAD, 23. (B.) Prejšnji vojni minister Antonović je imenovan predsednikom kasacijskega sodišča.

Načrt reform za Macedonijo.

CARIGRAD, 24. (B.) Iz uradnega vira se poroča, da je turški minister za vnanje stvari, Ferid paša, naznanil avstro-ogerskemu in ruskemu poslaniku, da je sultan vsprejel predloge, ki so zopadani v notih obeh veleisl. Sprememba v Koerberjevega kabinetu.

DUNAJ 24. (P.) »N. Fr. Presse« zatrjuje, da češki minister-rojak dr. Rezek v kratkem izstopi iz Koerberjevega kabineta in da bo njegovim naslednikom imenovan ml.

dočeški poslanec dr. Kramar. Istočasno s tem imenovanjem da se izvrši tudi imenovanje predsednika kluba nemških nacionalcev, dr. Derschatte, nemškimi ministrom-rojakom.

Kuga v Mehiki.

BREMEN 24. (B.) Glasom brzjavke, došlo tvrdki »Bratje Melchere« in objavljene v listu »Weser Zeitung«, se kuga v Mrazath-nu manjša. V minoleh tednu dogodilo se je šest slučajev kuge se smrtnim izidom.

Današnja številka smo mogli izdati le na dveh straneh, ker so popoldne tiskarne zaprte.

zdajatelj in odgovorni urednik FRAN GODNIK.

Lastnik konsorcij lista »Edinost«.

Natisnila tiskarna konsorcija lista »Edinost« v Trstu

FERDO GUŠTINČIČ

klesarski mojster

Trst (via Giuliani II) — BARKOVJE (zraven pokopališča)
Izvršuje vsakovrstna in najfinejša ornamentalna dela kakor n. pr.: oltarje, spomenike, kipe, poprsja. — Razna dela iz mramorja, cementa in gipsa, kakor tudi slike po fotografiji v vsakovrstnih formatih itd. itd. Več slik je na ogled v »Narodnem domu« v Barkovljah.

Lastni kamenolom v Petrovici (Repen).
Žage na motor.

Cene po pogodbi in jako nizke.
Priporočuje se slav. slovenskemu občinstvu za obile naročbe udani

Ferdo Guštinčič
klesarski mojster.

A. Hubmann, Corso 19

Rokavice glade, dolgot na 16 gumbov gl. 3.—, na 3 gumbu tudi v barvah, 1. vrste gl. 1.20, na 2 gumba gl. 1.—; za gospode gl. 1.30, prave angleske (specialiteta glade črne na 3 gumbu) gl. 1.30, na 2 gumba gl. 1.20, ponarejena roža na 2 gumba po 50 nvč švedski (za prati) na 2 gumba po gl. 1.20, za častne gl. 1.10, za moštvo 70 nvč. Rokavice pere, popravlja v 24 urah. Sprejema naročbe po meri.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Svoji k svojim!
ZALOGA
pohištva
dobro poznano
tovarne mizarske zadruge v Gorici (Solkan)
vpisane zadruge z omejenim poročtvom
prej Anton Černigoj
Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)
št. 1. hiša Marenzi.
Največja tovarna pohištva primorske dežele.
Solidnost, zadržanost, kajti les se osuši v to nalašč pripravljenih prostorih s temperaturo 60 stopinj. — Najbolj udoben, modern sestav. Konkurenčne cene.
Album pohištva brezplačno.
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Aleksander Levi Minzi
Prva in največja tovarna pohištva
vseh vrst.
— T R S T —
TOVARNA: VLA TESA, vogal
VIA LIMITAZZA
ZALOGA: PIAZZA ROSARIO št. 2
(soloko postopje)
in VIA RIBERGHI št. 21
Telefon št. 870.
Velik izbor tapetarij, vzorci in slik, izvršne naročbe tudi po posebnih načrtih.
Cene brez konkurence.
ILUSTROVANI ČERKI IASTONI IN PIANI
Predmeti postavljeni se na parobrod ali železnico franco.
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

MATTONI
GISSHÜBLER
narejena
skladna kralina

Od c. kr. finančnega
ministerstva določeno
priglaševališče

Ljubljanska kreditna banka
V LJUBLJANI.

preskrbuje
konverzijo skupne
rente
brez katic troškov!